

Nr 274.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till poliskåren i Boden: omkostnader för budgetåret 1945/46; given Stockholms slott den 13 april 1945.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande statsrådet hemställt.

GUSTAF

Tage Erlander.

Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13 april 1945.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WIGFORSS, SKÖLD, QUENSEL, BERGQUIST, DOMÖ, GJÖRES, RUBBESTAD, OHLIN, ERLANDER, DANIELSON, ANDRÉN.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför statsrådet Erlander följande.

I årets statsverksproposition har Kungl. Maj:t på min hemställan under femte huvudtiteln, punkten 215, föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till Poliskåren i Boden: Omkostnader för budgetåret 1945/46 beräkna ett förslagsanslag av 26 800 kronor.

Att detta anslag i statsverkspropositionen beräknades allenast preliminärt föranleddes av att svenska polisförbundet och polischefen i Boden gjort särskilda framställningar i fråga om befattningshavarnas vid poliskåren uniformering samt att ståndpunkttagandet till dessa framställningar, vilka då

voro föremål för remissbehandling, kunde utöva inverkan på medelsbehovet under anslaget. Sedan sagda remissförfarande numera avslutat, anhåller jag att få upptaga hithörande spörsmål till fortsatt behandling och ämnar härvid till en början uppehålla mig vid uniformeringsfrågan.

Uniformering av befattningshavarna vid poliskåren i Boden.

Inledning.

Från och med den 1 oktober 1942 finnes inrättad en statlig poliskår i Boden, bildad genom sammanslagning av fästningspoliskåren i Boden och den kommunala poliskåren därstädes.

Antalet befattningshavare vid fästningspoliskåren var 30. Konstaplarna — vilkas förmåner i detta sammanhang tilldraga sig största intresset — voro placerade i lönegrad Ca 10 i militära avlöningsreglementet. Denna lönegrad motsvarar beträffande kontanta löneförmåner helt lönegrad A 10 i civila avlöningsreglementet, i vilken konstaplarna vid den nya statliga poliskåren i Boden äro placerade. Befattningshavarna vid fästningspoliskåren skulle icke vara uniformerade under tjänstgöring. Något beklädnadsbidrag utgick därför icke till dem. Genom kungörelse den 9 juni 1933 (nr 341) förordnades, att fästningspolispersonalen skulle biträda vid upprätthållande av allmän ordning m. m. även utom det egna verksamhetsområdet. Samtidigt ställde Kungl. Maj:t medel till förfogande för uniformering av 14 befattningshavare vid fästningspoliskåren. Denna personal, som närmast erhöll karaktären av reservpolis, beordrades till tjänstgöring för utbildning vid statspolisavdelningen i Luleå under kortare tid, som regel en eller två månader. Personalen togs därefter vid enstaka tillfällen i anspråk för rent polisiära uppgifter och uppträdde då i uniform. Uniformerna voro i gott skick, då de år 1942 överlämnades till den nyorganiserade statliga poliskåren i Boden. — I samband med krigsutbrottet hösten 1939 utrustades all personal vid fästningspoliskåren med militära uniformer jämte polisemblem. Anledningen härtill torde ha varit, att personalen var krigsplacerad i Boden. Polischefen i Boden har upplyst, att endast sex man i taget förrättade tjänstgöring iförda militär uniform. Denna tjänstgöring var att betrakta som fältpolisverksamhet.

Den kommunala poliskåren i Boden omfattade 10 befattningshavare. Konstaplarna vid denna poliskår voro i det avlöningsreglemente för stadens befattningshavare som trädde i kraft den 1 juli 1939 hänfödda till en lönegrad närmast motsvarande lönegrad A 10 i civila avlöningsreglementet. Emellertid var stadgat, att i lönen skulle ingå värdet av fri uniformering.

Tidigare behandling av uniformsfrågan.

Utredningsmännen rörande omorganisation av fästningspolisen i Boden ha i sitt den 7 mars 1942 avgivna förslag i ämnet icke på annat sätt be-

handlat frågan om uniformering av befattningshavarna vid den föreslagna poliskåren i Boden än att de vid beräkningen av kostnaderna för denna kår upptagit dels såsom engångskostnad ett belopp av 15 800 kronor för uniformsutrustning utöver redan befintlig sådan utrustning och dels såsom årligen återkommande kostnad ett belopp av 10 300 kronor för underhåll och förnyelse av uniformspersedlar.

I propositionen nr 342 till 1942 års riksdag angående inrättande av statlig poliskår i Boden, vilken proposition grundar sig på utredningsmännens förslag, beröres icke uniformsfrågan annorledes än att föredragande departementschefen beräknade nyssnämnda engångskostnad och årliga kostnad till respektive 16 000 och 10 400 kronor.

Sedan riksdagen i skrivelse nr 458 icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag i förevarande delar, fastställde Kungl. Maj:t den 30 juni 1942 omkostnadsstat för poliskåren i Boden, att tillämpas tills vidare under tiden från och med den 1 oktober 1942 — den dag då poliskåren inrättades — till och med den 30 juni 1943. I denna stat fanns under anslagsposten till övriga utgifter upptagen en delpost till inköp och underhåll av uniformer av 7 800 kronor. Samtidigt förordnade Kungl. Maj:t, att det för budgetåret 1942/43 anvisade reservationsanslaget till Poliskåren i Boden: Engångskostnader skulle få disponeras av polischefen i Boden i huvudsaklig överensstämmelse med av föredragande departementschefen i propositionen nr 342 förordat förslag.

I 1943 års statsverksproposition (punkten 190) anförde föredragande departementschefen, att frågan rörande de normer, enligt vilka kostnaderna för inköp och underhåll av uniformer åt personalen vid poliskåren i Boden skulle bestridas, icke vore slutgiltigt reglerad. I avvaktan härpå beräknades den för ändamålet avsedda delposten i omkostnadsstaten för poliskåren för budgetåret 1943/44 enligt samma grunder som tillämpats för tiden 1 oktober 1942—30 juni 1943 eller således till 10 400 kronor.

Ytterligare överväganden gåvo emellertid till resultat, att bestämmelserna om tjänstedräft i 45—47 §§ civila avlöningsreglementet skulle utan jämkning gälla för befattningshavarna vid poliskåren i Boden. Detta innebär i huvudsak, att uniformspliktig befattningshavare äger genom myndighetens försorg bekomma erforderliga uniformspersedlar mot en ersättning motsvarande myndighetens självkostnadspris med avdrag av 30 % eller, när särskilda skäl därtill föreligger, högst 50 %.

Meddelande härom lämnades polischefen i Boden den 25 maj 1943. Sedan polischefen bringat detta meddelande till befattningshavarnas kännedom, gjorde svenska polisförbundet den framställning i ämnet, för vilken redogörelse i det följande skall lämnas.

I den för innevarande budgetår fastställda omkostnadsstaten för poliskåren i Boden är delposten till inköp och underhåll av uniformer nedsatt till 4 400 kronor.

Enär polischefen i sitt petita-förslag för nästa budgetår alltjämt utgick från att uniformeringen skulle vara kostnadsfri för befattningshavarna, avfordrades polischefen en uttömmande redogörelse för dittills tillämpade normer beträffande uniformeringen.

Framställningar i ämnet och yttranden häröver.

Såsom tidigare antytts har *svenska polisförbundet* i skrivelse den 28 juni 1943 hemställt, att befattningshavarna vid poliskåren i Boden måtte tillerkännas förmånen av fri uniformering. Till stöd för framställningen har förbundet anfört i huvudsak följande.

Polischefen har meddelat sökande till tjänster vid den nyorganiserade poliskåren, att tjänsteinnehavarna erhöles uniformsutrustning på statens bekostnad. Med bestämdhet kan påstås, att polismän från andra polisdistrikt icke tagit anställning vid kåren därest de haft kännedom om att de själva skulle bekosta sin uniformering. I Luleå stads polisdistrikt, från vilket ett antal polismän sökt sig över till poliskåren i Boden, äro polismännen placerade i lönegrader som överensstämma med dem som gälla vid poliskåren i Boden och ha därjämte rätt till fri uniform. Därest denna rätt icke skulle tillkomma bodenkårens befattningshavare, skulle övergången från luleåkåren innebära en löneförsämring.

På grund av de klimatiska förhållandena äro uniformeringskostnaderna betydligt högre i polisdistrikten i rikets nordliga delar än i distrikten i mellersta och södra Sverige. För poliskåren i Boden tillkommer, att en stor del av kåren, bevakningsavdelningen, har sin tjänstgöring förlagd till terrängen inom befästningsområdet. Detta medför en väsentligt ökad förslitning av uniformspersedlar för bevakningsavdelningens befattningshavare. För de i bevakningsavdelningen ingående beridna polismännen tillkomma vissa särskilda uniformspersedlar, vilka medföra förhållandevis betydande merkostnader. Inom alla poliskårer med beriden personal beräknas uniformskostnaderna för denna till högre belopp än för övrig personal.

Polischefen i Boden har i skrivelse den 6 december 1944 lämnat en redogörelse för huru uniformsutrustning dittills tillhandahållits befattningshavarna vid poliskåren i Boden. Vid ett sammanträffande i Boden hösten 1942 mellan statspolisintendenten, landsfogden i Norrbottens län och polischefen hade efter konferens med ordföranden bland utredningsmännen rörande omorganisation av fästningspolisen i Boden stått klart, att statsmakterna avsett att de vid poliskåren i Boden anställda polismännen skulle äga utfå uniformspersedlar utan kostnad för dem själva. Denna uppfattning hade polischefen delgivit den vid poliskåren redan anställda personalen och sökande till lediga befattningar. På försommaren 1943 lämnat meddelande, att civila avlöningsreglementets bestämmelser om tjänstedräkt skulle utan jämkning gälla befattningshavarna vid poliskåren i Boden, hade omkring den 1 juli 1943 delgivits dessa. Av de för inköp och underhåll av uniformer avsedda medlen hade ianspråktagits för engångsanskaffning 12 045 kronor samt såsom löpande kostnader för budgetåren 1942/43—1944/45 respektive 7 078,

7 461 och 4 400 kronor. Ersättning för erhållna uniformspersedlar hade ännu icke avkrävts polismännen.

Polischefen finner, att en tillämpning av civila avlöningsreglementets bestämmelser om tjänstedräkt å poliskårens befattningshavare skulle föranleda svårigheter. Detta föranleddes bland annat därav, att behovet av uniformspersedlar icke vore likartat vid de båda uniformerade avdelningarna inom kåren, ordningsavdelningen och bevakningsavdelningen. Medan en polisman vid ordningsavdelningen kunde räkna med normal förslitning av sina uniformspersedlar, finge en polisman vid bevakningsavdelningen vara beredd på en dubbelt hastig förslitning av sina. I den sistnämndes uppgifter inginge nämligen en krävande patrullering till fots, på cykel eller på skidor inom fästningens vidsträckta skyddsområde. Vid bevakningsavdelningen tjänstgjorde de beridna polismännen. Utöver standardartiklarna måste dessa utrustas med stövlar och ryttarhandskar, varjämte deras byxor måste vara försedda med skinnskoning. En tillämpning av civila avlöningsreglementets bestämmelser måste sålunda i ekonomiskt hänseende beröra de särskilda polismännen mycket olika och leda till betänkliga orättvisor. Vidare kunde framhållas, att de fästningspolismän, som utan att ha övergått till poliskårens stat tjänstgjorde vid kåren, syntes ha rätt till fri uniform.

Under hänvisning till vid skrivelsen fogade persedelkort med fullständiga upplysningar rörande de persedar, som utlämnats till eller beställts för de särskilda befattningshavarna vid poliskåren före och efter den tidpunkt, då polischefen lämnat befattningshavarna besked, att civila avlöningsreglementets bestämmelser om tjänstedräkt skulle gälla för poliskåren, hemställer polischefen, att de utbetalningar som dittills verkställts vid poliskåren för uniformspersedlar skulle stanna å statsverket.

Polischefen har med sin skrivelse överlämnat en av *kommissarien vid poliskåren i Boden* upprättad promemoria i ämnet. Kommissarien framhåller, att poliskåren vid sin tillkomst, då det ansågs att befattningshavarna hade rätt till fri uniformering, tämligen väl kunnat hävda sig i konkurrensen om den kvalificerade arbetskraften. Häri hade en förändring inträtt, sedan löne-regleringar genomförts i flertalet städer och polisdistrikt med större samhällen. Komme härtill, att poliskårens personal icke längre skulle åtnjuta förmånen av fri uniformering, förelåge fara för en sänkning av kårens standard. En viss flykt från kåren hade redan börjat. Vad anginge tjänstgöringen vid bevakningsavdelningen kunde denna icke jämföras med någon annan polistjänstgöring. Bevakningstjänsten utfördes under samma förhållanden som militärtjänst och uniformsåtgången inom sistnämnda båda tjänster vore densamma. Det låge därför nära till hands att vid behandlingen av uniformsfrågan beträffande bevakningsavdelningens personal peka på det sätt, varpå motsvarande fråga ordnats för militärens del. En konstapel vid poliskåren och en sergeant vore i stort sett lika avlönade. Konstapeln hade något högre begynnelselön men lägre slutlön än sergeanten. Den sistnämnde hade utöver

den kontanta lönen vissa förmåner, som icke tillkomme konstapelns. Sålunda erhöle sergeanten vid tillträdet av sin befattning ett beklädnadsbidrag av 700 kronor samt årligen 250 kronor i beklädnadsersättning. Den uniform han använde till dagligt bruk inköpte han i regel ur kronans förråd till pris väsentligt understigande det som konstapelns uniform betingade.

Över de gjorda framställningarna hava yttranden avgivits av *länsstyrelsen i Norrbottens län, landsfogden i länet, statspolisintendenten, allmänna lönenämnden och statskontoret.*

Landsfogden förklarar, att han varit av den uppfattningen, att såväl vederbörande utredningsmän som föredragande departementschefen och riksdagen utgått från att fri uniform skulle tillhandahållas polismännen i Boden. Anledningen till att särskilda föreskrifter icke meddelats om att bestämmelserna om tjänstedräkt i civila avlöningsreglementet icke skulle äga tillämpning å poliskåren i Boden hade, såvitt landsfogden kunde förstå, icke föranletts av en uppfattning, att fri uniformering icke skulle utgå, utan berott på ett förbiseende. Landsfogden tillstyrker sålunda polisförbundets och polischefens framställningar.

Jämväl länsstyrelsen — vilken åberopar landsfogdens yttrande — och statspolisintendenten tillstyrka framställningarna.

Allmänna lönenämnden anför följande.

Av handlingarna i ärendet framgår, att de i 7 kapitlet civila avlöningsreglementet meddelade tjänstedräktsbestämmelserna icke i vederbörlig ordning tillämpats på befattningshavarna vid poliskåren i Boden. Detta synes emellertid icke böra föranleda, att genom uttryckliga undantagsbestämmelser avsteg nu medgives från de för övriga befattningshavare gällande och tillämpade tjänstedräktsbestämmelserna. Genomförande av fri uniformering av förevarande befattningshavare synes dessutom med hänsyn till sina konsekvenser vara att anse såsom löneregleryng. Med hänsyn till vad sålunda anförts finner sig allmänna lönenämnden icke kunna tillstyrka bifall till nu förevarande framställningar. Lönenämnden vill emellertid erinra, att omhandlade fråga kan komma i ett förändrat läge vid ett eventuellt förstatligande av polisväsendet i riket.

Av de i ärendet ingivna framställningarna inhämtas, att poliskårens befattningshavare inom relativt kort tid efter kårens inrättande och i varje fall före den 1 juli 1943 underrättats, att de i civila avlöningsreglementet intagna tjänstedräktsbestämmelserna skulle tillämpas. För persedlar och materialier, som utbekommit under tiden från och med nämnda dag, bör med hänsyn härtill ersättning erläggas i enlighet med bestämmelserna i civila avlöningsreglementet. I vad mån statsverkets krav på ersättning för under tiden 1 oktober 1942—30 juni 1943 utbekomna persedlar och materialier helt eller delvis bör efterskänkas, torde böra upptagas till prövning efter särskilda framställningar, i vilka uppgifter böra lämnas bland annat om persedlarnas brukningstid.

Statskontoret ansluter sig till vad lönenämnden anför och avstyrker alltså bifall till de gjorda framställningarna.

Den hittillsvarande behandlingen av frågan om befattningshavarnas vid poliskåren i Boden uniformering kan sammanfattas sålunda. Ostridigt torde vara att utredningsmännen rörande omorganisation av fästningspolisen i Boden vid sina beräkningar av kostnaderna för den föreslagna organisationen utgått från att åt de befattningshavare vid den nya poliskåren som äro skyldiga att under tjänstgöring vara uniformerade skulle tillhandahållas uniform på statens bekostnad. Vid statsmakternas handläggning av organisationsspörsmålen har uniformsfrågan icke annorlunda berörts än att utredningsmännens kostnadsberäkningar i denna del lagts till grund för anslagsäskandena. Någon jämkning av bestämmelserna om tjänstedräkt i civila avlöningsreglementet har icke av statsmakterna beslutats beträffande befattningshavarna vid poliskåren i Boden. Vid tiden för poliskårens uppsättande var emellertid polischefen, vilken disponerar de för poliskåren avsedda anslagen, av den uppfattningen, att förmånen av fri uniform tillkom kårens befattningshavare. Även om de skäl varå denna uppfattning vilar icke äro objektivt godtagbara, få de likväl ur polischefens synpunkt icke anses ogrundade. Polischefen vidarebefordrade sin uppfattning till befattningshavarna vid de båda poliskårer genom vilkas sammanslagning den nya poliskåren bildats och till sökande av lediga befattningar vid sistnämnda poliskår. Vid mottagande av tjänst å den nya poliskårens stat synes sålunda vederbörande ha haft anledning utgå från att uniformeringen skulle bekostas av staten. Även sedan polischefen på försommaren 1943 erhållit besked om att för befattningshavarna vid poliskåren i Boden andra och fördelaktigare bestämmelser beträffande rätt till tjänstedräkt icke gällde än för tjänstemän i allmänhet, på vilka civila avlöningsreglementet eller civila icke-ordinariereglementet är tillämpligt, har polischefen till befattningshavarna vid poliskåren utlämnat uniformspersedlar utan kostnad för befattningshavarna men med förbehåll att dessa framdeles kunde komma att krävas på ersättning enligt bestämmelserna i sagda avlöningsreglementen.

Avgörande betydelse kan icke tilläggas polischefens handläggning av uniformsfrågan. Vid ett ställningstagande till frågan torde skilda på densamma inverkan faktorer böra tagas i beaktande.

Enligt 8 § polislagen åligger det polisdistrikt, bland annat, att draga försorg om föreskriven uniformering av distriktets polispersonal. Härvid står det distriktet fritt att välja mellan att tillhandahålla uniformspersedlar in natura och att ålägga befattningshavarna att själva anskaffa sådana mot särskild beklädnadsersättning eller mot det att lönen bestämmes med hänsyn till ifrågavarade skyldighet. Det vanligaste torde vara att särskild beklädnadsersättning utgår. Ersättningen skall motsvara kostnaden för föreskrivna uniformspersedlar och dessas underhåll ävensom för erforderlig nyanskaffning.

Vid bedömningen av löneläget för personalen vid viss poliskår torde konstapelslönerna få anses vara normerande. Konstaplarna vid poliskåren i Bo-

den äro placerade i lönegrad A 10 civila avlöningsreglementet. Enligt 46 § nämnda reglemente utgår till de konstaplar som äro skyldiga att under tjänstgöring vara iförda uniform bidrag härtill av statsmedel med 30, högst 50 procent av myndighetens självkostnadspris. Bodenpolisens löner bestämdes under visst hänsynstagande till löneställningen för befattningshavarna vid poliskåren i Luleå. Kontantlönen till konstaplarna vid sistnämnda poliskår, av vilka fem i anslutning till organiserandet av poliskåren i Boden erhöillo transport till denna, utgick vid den tid, då statsmakterna meddelade beslut om inrättande av poliskåren i Boden, med ett belopp, som ligger mellan lönegrad A 9 och A 10 civila avlöningsreglementet. Efter en den 1 juli 1943 genomförd lönereglering motsvarar sagda kontantlön helt lönegrad A 10. Fri uniformering in natura genom polisdistriktets försorg har såväl före som efter löneregleringens genomförande tillkommit luleåkonstaplarna. Drätselkamreraren i Luleå har på förfrågan upplyst, att förmånen av fri uniformering värderas till 520 kronor för år. Även om detta belopp synes vara tilltaget i överkant — som jämförelse kan nämnas, att beklädnadsersättningen till ordningskonstapel vid Stockholms stads poliskår, vilken å ena sidan får förutsättas tillhandahålla en mycket högklassig uniformering men å andra sidan kan tillgodogöra sig de fördelar upphandling i stor skala innebär, för närvarande utgår med 380 kronor för år — torde dock den årliga uniformskostnaden för en ordningskonstapel vid en så nordligt belägen och till storleken relativt ordinär poliskår som den i Boden kunna beräknas till omkring 450 kronor. Denna beräkning stödes även av de uppgifter rörande priser å och normal förslitningstid för olika uniformspersedlar, som under hand införskaffats från polischefen i Boden. Vid ett statligt bidrag av 30 respektive 50 procent skulle sålunda å konstapeln själv falla en årlig kostnad för uniformering av 315 respektive 225 kronor. Att denna självkostnad är av icke oväsentlig betydelse för den enskilde torde bäst framgå därav, att skillnaden mellan nettolönerna i högsta löneklass för lönegraderna A 10 och A 9 i den ortsgrupp Boden tillhör uppgår till cirka 300 kronor.

Poliskåren i Boden omfattar tre avdelningar, nämligen kriminalavdelningen, ordningsavdelningen och bevakningsavdelningen om respektive 9, 12 och 14 ordinarie eller extra ordinarie befattningshavare. Befattningshavarna vid kriminalavdelningen skola vara civilklädda i tjänsten och beröras således icke av uniformsfrågan. Befattningshavarna vid de båda andra avdelningarna däremot äro uniformspiktiga. Skillnaden i fråga om tjänstgöringens art mellan ordningsavdelningen och bevakningsavdelningen är väsentlig. Medan ordningspolismännen huvudsakligen fullgöra vanlig patrulleringstjänst, ha bevakningsavdelningens befattningshavare sin tjänstgöring förlagd till terrängen mellan befästningsanläggningarna, där de taga sig fram till fots eller på cykel eller skidor. En del av bevakningsavdelningen är beriden. Polischefens påstående, att en befattningshavare vid be-

vakningsavdelningen till följd av tjänstgöringens art sliter sina uniforms-persedlar dubbelt så hastigt som en ordningspolisman, torde vara ägnat mera att angiva tendensen än att direkt läggas till grund för en kostnadsberäkning. Uniformsersättningen till beridna konstaplar vid Stockholms stads poliskår utgår för närvarande med 580 kronor för år. Den årliga uniformeringskostnaden torde kunna för beriden polisman vid bevakningsavdelningen i Boden begränsas till 600 kronor och för annan polisman vid samma avdelning till 550 kronor. Självkostnaden i sistnämnda fall kommer vid ett statsbidrag av 30 procent att utgöra 420 respektive 385 kronor och, vid 50 procent bidrag, 300 respektive 275 kronor. Då samtliga konstaplar vid poliskåren i Boden äro placerade i samma lönegrad, skulle en tillämpning av civila avlöningsreglementets bestämmelser om tjänstedräkt medföra en olika ekonomisk belastning å konstaplarna alltefter det dessa beordrades till tjänstgöring vid ordningsavdelningen eller vid bevakningsavdelningen. Slutligen må anmärkas, att två konstaplar vid bevakningsavdelningen kvarstå å fästningspoliskårens stat och således åtnjuta — utöver samma kontanta lön som övriga konstaplar vid poliskåren — ekiperingshjälp och årligt ekiperingsbidrag jämlikt 50 och 51 §§ militära avlöningsreglementet.

De särskilda förhållanden i fråga om tjänstgöringens art och därmed sammanhängande slitage av uniformspersedlar som äro rådande vid poliskåren i Boden göra det angeläget att uniformskostnaderna vid poliskåren gäldas av statsverket. Jag förordar sålunda — utan att därmed taga ställning till löneförmånerna inom ett eventuellt förstatligt polisväsen — att åt de ordinarie och icke-ordinarie befattningshavare vid poliskåren i Boden, som äro pliktiga att under tjänstgöring vara iförda uniform, sådan tillhandahålles på statens bekostnad. En sådan rätt till fri uniformering synes böra gälla retroaktivt från den dag då poliskåren i Boden organiserades.

Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att efter ytterligare utredning besluta om formerna för den fria uniformeringen.

Anslagsberäkning.

Detta avsnitt torde få inledas med följande sammanställning rörande förslagsanslaget till Poliskåren i Boden: Omkostnader:

Budgetår	Anslag	Nettoutgifter
1943/44	24 000	24 000
1944/45	26 800	—
1945/46 (förslag)	34 000	—

Den 5 maj 1944 har Kungl. Maj:t fastställt följande omkostnadsstat för poliskåren i Boden, att tillämpas under budgetåret 1944/45:

Omkostnadsstat.

1. Sjukvård m. m., <i>förslagsvis</i>	kronor	500	
2. Reseersättningar, <i>förslagsvis</i>	»	600	
3. <i>Expenser, förslagsvis</i>	»	8 300	
4. Övriga utgifter:			
a. Underhåll av och drivmedel för motorfordon, <i>högst</i>	kronor	8 000	
b. Spilthyra och furage m. m. för hästar, <i>högst</i>	»	5 000	
c. Inköp och underhåll av uniformer, <i>högst</i>	»	4 400	» 17 400
			<hr/>
			Summa kronor 26 800

Av anslagsposten till *expenser* hava för lyse och vatten avsetts 1 300 kronor samt för övriga *expenser* högst 7 000 kronor.

Polischefen i Boden har i skrivelse den 30 augusti 1944 framlagt förslag till beräkning av poliskårens omkostnader för nästa budgetår.

Kostnaderna för sjukvård m. m. och för reseersättningar upptager polischefen till samma belopp som för innevarande budgetår eller sålunda till 500 respektive 600 kronor.

Vad härefter angår utgifterna för *expenser* beräknar polischefen desamma till 11 000 kronor, varav för lyse och vatten 1 300 kronor och för övriga *expenser* 9 700 kronor. Av sistnämnda belopp belöpa 1 800 kronor å städning av poliskårens lokaler, 4 800 kronor å telefonavgifter, 1 700 kronor å skrivmateriel m. m., 1 040 kronor å underhåll och förnyelse av poliskårens utrustning samt 360 kronor å skötseln av polishund.

Den under anslagsposten till övriga utgifter upptagna delposten till underhåll av och drivmedel för motorfordon beräknar polischefen oförändrat till 8 000 kronor. Delposten till spilthyra och furage m. m. för hästar föreslår polischefen höjd från 5 000 till 7 000 kronor samt anför som skäl härför, att enbart kostnaderna för spilthyra och furage uppginge till 5 700 kronor, vartill komme kostnader för remtyg och sjukvård m. m. Vad slutligen angår delposten till inköp och underhåll av uniformer förordar polischefen en höjning av densamma från 4 400 till 10 400 kronor. — För övriga utgifter upptager polischefen sålunda ett belopp av (8 000 + 7 000 + 10 400) 25 400 kronor.

I enlighet härmed hemställer polischefen, att till poliskårens omkostnader under budgetåret 1945/46 måtte anvisas ett anslag av (500 + 600 + 11 000 + 25 400) 37 500 kronor.

Statspolisintendenten, vilken avgivit yttrande över förslaget, har intet annat att erinra mot detsamma än att han finner kostnaden för skötseln av polishund böra höjas från 360 till minst 500 kronor.

Posterna till sjukvård m. m. och till reseersättningar torde *Föredraganden.* kunna bibehållas vid oförändrade belopp.

Under posten till expenser lärer för lyse och vatten liksom för innevarande budgetår få upptagas 1 300 kronor. Förslaget om höjning av det för övriga expenser avsedda beloppet kan jag icke biträda. Jag uppskattar sagda belopp oförändrat till 7 000 kronor och expensposten i dess helhet till 8 300 kronor.

Den under anslagsposten till övriga utgifter upptagna delposten till underhåll av och drivmedel för motorfordon torde alltjämt kunna upptagas till 8 000 kronor. Delposten till spilthyra och furage m. m. för hästar torde med hänsyn till de av polischefen angivna kostnaderna för enbart spilthyra och furage böra höjas till 6 200 kronor. Vidkommande slutligen delposten till inköp och underhåll av uniformer bör densamma, vid bifall till mitt förslag om fri uniformering för poliskårens befattningshavare, uppräknas med 6 000 kronor till 10 400 kronor. Posten bör alltså upptagas till (8 000 + 6 200 + 10 400) 24 600 kronor.

Enligt dessa beräkningar skulle ifrågavarande anslag i sin helhet uppgå till (500 + 600 + 8 300 + 24 600) 34 000 kronor.

Hemställan.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels medgiva sådant undantag från bestämmelserna om tjänstedräkt i civila avlöningsreglementet, att befattningshavare vid poliskåren i Boden, som är pliktig att under tjänstgöring vara iförd tjänstedräkt (uniform), tills vidare intill dess annorlunda bestämmes, äger bekomma sådan på statens bekostnad,

dels ock till Poliskåren i Boden: *Omkostnader* för budgetåret 1945/46 anvisa ett *förslagsanslag* av . . kronor 34 000.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan lämnar Hans Maj:t Konungen bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Hans Bergström.